

Getest : fietsarrangement in Hotel The Oak in de bosrijke gemeente Zutendaal

Vlaanderens groenste snoepje

■ Drie dagen en twee nachten ruilden wij West-Vlaanderen in voor Limburg, onze stoffige woonst (verbouwingen) voor Hotel The Oak in Zutendaal. Wat een mens drie dagen en twee nachten kan doen in Zutendaal? Zich zeker niet vervelen, dat staat nu wel vast!

Zutendaal: wie de weekends van zijn kindertijd in een jeugdbeweging heeft gesleten, zal het dorpje waarschijnlijk niet onbekend aandoen. Voor wie er geen (fiets)belletje gaat rinkelen, gooien we er nog enkele trefwoorden tegenaan: Limburg, Nationaal Park Hoge Kempen, blotevoetenpad, bossen... Zutendaal gaat nu eenmaal door het leven als 'bosrijkste gemeente van Vlaanderen'. Wij leggen ons er te slapen in Hotel The Oak, op uitnodiging van eigenaars Paul en Hilde.

Wat 'n ontvangst!

Hotels zijn ons niet onbekend. We storten ons geregeld met een Flairbon in een luxehotel, waar we stevast aangesproken worden met ons kamernummer. Niet zo in Zutendaal, waar we na een rit van dik twee uur tja, hartelijk verwelkomd worden; ik heb mij het hoofd zitten breken over een originelere omschrijving, maar de ontvangst was nu eenmaal: hartelijk! Paul nodigt ons uit op het terras en komt gezellig aanschuiven, Hilde doet hetzelfde bij een ander stel nieuwkomers. Beiden vertellen honderduit: over het hotel, de streek, hun fietsarrangementen... Fietsroutes uitwerken, dat is Pauls dada: eigenhandig en met de hulp van de fietsknooppuntennetwerken pende hij acht routes bij elkaar, luisterend naar namen als

Weer fietsen in Limburg, maar zeg nu zelf: bovenstaande foto doet je toch meteen zin krijgen? (GF)

Fietser mag ik overvaren en Door de mijnstreek. Bij elk van die routes hoort een boekje van een dertigtal pagina's, met weetjes, bezienswaardigheden en – belangrijk – leuke terrasjes. Zutendaal, het Zoete Dal. Eenmaal de bagage gedropt in de charmante kamer (verwacht je aan gezellig en knus) trekken we er per gehuurde fiets op uit voor Pauls favoriet: *De Maasvallei*.

Oud-Rekem

Al snel begrijpen we waarom deze Pauls voorkeur wegdraagt: kilometers lang fietsen we op paden waar geen auto te zien is, wegens verboden. Wij kunnen nog wat leren van die Limburgers; er zijn zelfs fietspaden die even breed zijn als de autoweg ernaast! En proper, moeder!

We passeren het Nationaal Park Hoge Kempen, waar je uren in kan wandelen (lees: net niet ver-

dwalen). Wegens slechts een halve namiddag de tijd laten we dat stappen achterwege. Oud-Rekem doet zijn in 2008 verworven titel intussen alle eer aan: het 'mooiste dorp van Vlaanderen' nodigt uit tot een eerste halte, en zo lang zijn we nog niet eens onderweg. Hey,

De Duivelsberg doet zijn naam alle eer aan: béúken!

als de tijd er kan stilstaan, dan wij ook! Een broodje Brie later zitten we alweer in het zadel en rijden we op de winterdijk. Deze moet het achterliggende land beschermen tegen het hoogwater van de Maas en laat ons zorgeloos en (au-

to)vrij fietsen: heerlijk, met het zonnetje schijnend op het hoofd en onze winterwitte kuiten.

Het laatste stukje is zowaar lastig: de Duivelsberg doet zijn naam alle eer aan. Gelukkig hebben we tijdens het gebeuk naar boven een fé-nó-mé-náál zicht op de Maasvallei. Dat we op de euh, top halt-houden, is goed voor onze benen, mijn rood aangelopen vrouw en het schitterende panorama.

Alden Biesen

Dag twee en na een stevig ontbijt-buffet laten we ons een nieuwe, 42 kilometer lange fietsroute aanpraten: *Door Haspengouw naar Alden Biesen*, door Paul omschreven als „pittig”. Ligt het aan die Duivelsberg van gisteren, maar ons lijkt het wel mee te vallen. Het parcours leidt ons nog altijd door Limburg, maar een ander Limburg: Haspengouw. De donkere Kempenbossen zijn ingeruild voor

weidse landschappen en bloesem-zeeën; april is bloesemmaand. Na een dik uur kleine dorpjes en stille boomgaarden komen we aan bij Alden Biesen, het – zo lezen we in Pauls begeleidend boekje – „grootste kasteelcomplex tussen Loire en Rijn”. Groots ook, en dus zeker iets van uw tijd waard; al is het maar voor de terrasjes...

Terug op de openbare weg krijgen we nog een kuitentertje te verwerken. Wie het aandurft en de fut heeft om het hoofd te draaien, krijgt een magnifiek beeld op het Alden Biesen van daarnet. Maar uitkijken dat u daarbij niet onder een tegenligger-op-vier-wielen belandt. Een dik uur later staan wij alvast nog heelhuids in The Oak. De derde dag geven we moeder de vrouw haar zin en gaan we shoppen, in het vlakbij gelegen Maasland Village, boehoehoe! Om in de vooravond thuis te komen, waar het stof nog altijd welig tiert. (Michael Cornette)

📍 Hotel The Oak, Windmolenstraat 1, Zutendaal, tel. 059 79 14 01 en www.hotel-the-oak.be.

---- Korting! ----

Bovenstaand fietsarrangement beslaat: twee overnachtingen met ontbijtbuffet, twee driegangenmenu's, een fietsroutenetwerkkaart, een keuze uit de door Paul samengestelde fietsroutes met knooppuntenkaartje, een mapje met streekinfo en een vipticket voor Maasmechelen Village. Per persoon betaalt u 155 euro voor zo'n arrangement, dankzij Hotel The Oak mogen wij u deze aanbieden voor 145 euro én u krijgt er een welkomstdrankje bovenop! Maak melding van Krant van West-Vlaanderen bij uw reservatie en neem deze pagina mee bij uw verblijf. De actie loopt tot 20 december 2009. Wie liever wandelt, kan de korting ook krijgen voor een gelijkaardig wandelarrangement.

Bezienswaardigheden

In de streek valt er veel te bezichtigen en te doen: het wijn-domein Genoels-Elderen, het blotevoetenpad, Bokrijk, Hasselt, Maastricht, Tongeren, de Bigarreux in Sint-Truiden (*Mijn restaurant*, weet u wel), Alden Biesen (foto), het Nationaal Park Hoge Kempen...

Paul en Hilde

Paul Zvar (42, Sloveense roots) is van de streek en combineert het hotel met een job in het onderwijs. Hilde De Backer (49) komt uit het Brusselse, heeft hotelschool gevolgd en staat voltijds in voor The Oak. Naast de acht fietsarrangementen zijn er ook een Vespa-, een ruiter- en vijf wandelarrangementen. Voor wie graag goochelt met bekende namen, is er het *De smaak van De Keyser* of *Katarakt*-arrangement.

Veeg dáár uw voeten aan!

In het bezoekerscentrum De Lieteberg, dat je ook toegang verschaft tot het Nationaal Park Hoge Kempen, vind je een bijencentrum, een vlinderserre, een insectenmuseum... Omdat vrouwlief het niet heeft voor kleine beestjes (alleen voor grote, groarr!), laten we die allemaal links liggen en wagen we ons aan het blotevoetenpad. Het volgende anderhalf uur krijgen onze voetzolen de meest uiteenlopende soorten ondergrond te verwerken: zand, kiezelsteentjes, kiezelstenén, klei, schors, stro, slijk tot kniehoog, water...

Gezondheid!

Voelt het de ene keer ronduit pijnlijk aan, de andere keer doet het een ongelooflijke deugd. Omdat wij iets voor het openingsuur zijn aangekomen, is het er behalve onze kreten („Auw!” en „Oooh!”) muis- en muisstil. Op de uitkijktoren, even over halfweg, krijgen we daarbovenop een schitterend vergezicht. Het blotevoetenpad is ronduit een aanrader, zeker voor wie graag eens het kind en/of de Neanderthaler in zich de vrije loop laat. Dat het gezond is, kan misschien ook helpen om u te overtuigen, want, zo leert de brochure, „regelmatig blootsvoets lopen stimuleert hart en bloedsomloop”.

📍 www.lieteberg.be

